

οποία έγινεν αποδεκτή. Για μένα εξ άλλου ήταν πολύ συμφέρουσα, γιατί θα πήγαινα στο χωριό μου.

Τριαντατέσσερα ολόκληρα χρόνια πέρασαν από τότε. Οι μνήμες και τα βιώματα ζωντανά σαν νάταν χτες. Δεκατέσσερα

χρόνια μακριά από τους τόπους μας, τα όμορφα χωριά μας, σαν νάταν ένας αιώνας! Ένας αιώνας αναμονής και προσδοκίας. Ένας αιώνας καρτερικής αναπόλησης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΡΕΛΛΗΣ

Βαρώσι - Ακροστιχίδα

Βαρκούλα με γερά πανιά
αρμάτωσα και πάλι,
μεσ τη χρυσή σου αγκαλιά
χαράς να βρω λιμάνι.

Αρχόντισσα, πόλη τρανή,
δε βγαίνεις απ' το νου μου.
Η αρχοντιά σου η ακριθή
προζύμι του μυαλού μου.

Ραντίζει μας με δολερό
κρασί γλυκό η λήθη,
μα δεν εστάθη δυνατό
τη θύμηση να σθήσει.

Ω! πόλη κοσμοξακουστή
στους τόπους σου θα ζήσω!
Σ' αναθυμάμαι ζωντανή,
νεκρή 'σαι και δακρύζω.

Στα κάλλη σου ν' αναπαυτώ
πεθύμησε η ψυχή μου,
στην αγκαλιά σου να βρεθώ
ν' αφήσω την πνοή μου.

Ισόβια νοιώθω δεσμά
να μ' έχουνε δεμένο,
εις την πικρή την προσφυγιά
που ζω και περιμένω.

Γεώργιος Κοκής.